

Narodnina za Jugoslavijo:
celoletno 180 din, za 1/2 leta
90 din, za 1/4 leta 45 din,
mesečno 15 din; za ino-
zemstvo: 210 din. — Pla-
ča in toži se v Ljubljani.

TRGOVSKI LIST

Številka 22.

Uredništvo in upravnštvo
je v Ljubljani v Gregorči-
čevi ulici 23. — Rokopisov
ne vračamo. — Račun pri
pošti hranilnici v Ljubljani
št. 11.953. — Tel. št. 25-52.

Izhaja vsak ponedeljek,
sredo in petek

Ljubljana, ponedeljek 22. februarja 1937

Cena posamezni številki 1.50

Vprašanje tujih družb

V zadnjem času se posveča v naši javnosti vedno večja pozornost vplivu tujega kapitala in tujih družb na naše gospodarsko življenje. Tudi v narodni skupščini je bilo te dni ponovno govora o tujem kapitalu, dasi pravega uspeha vsi ti govori še niso dosegli. Toda vprašanje tujih družb je za nas vse tako važno, da se mora to vprašanje že enkrat rešiti in če iz nobenih drugih razlogov, pa vsaj z ozirom na interese naše državne blagajne.

Notorično namreč je, da baš ona podjetja, ki imajo največje zasluge pri nas, plačujejo primeroma najmanj davkov. V to vrsto spadajo zlasti razna velika tuja rudarska podjetja, ki dosegajo tudi nad 100% čistega dobička na leto, a ki plačajo manj davkov ko naše domače in neprimeroma manjše podjetje, ki se komaj še bori za svojo obstojnost. Pri tem pa uživajo ta tuja podjetja še razne posebne ugodnosti, ki jih domača nikakor ne morejo doseči.

Najmanj, kar se more zato zahtevati je, da se revidirajo vse koncesije tujim podjetjem in da se vse njim dovoljene ugodnosti ukinejo. Zlasti pa, da se ukinejo posebne ugodnosti podjetjem, ki dosegajo visoke čiste dobičke in ki bi mogla tudi brez teh ugodnosti izplačevati dobro dividendo, pa čeprav bi plačevala višje davke in boljše mezde. Ne bo drugače, toda tudi naša država bo morala slediti primeru perzijskega šaha, ki je brez ozira na vse grožnje zahteval revizijo koncesij za petrolejske vrelce in to revizijo tudi dosegel, da je mogel samo z večjim dajatvami petrolejske družbe urediti svoje državne finance. Po tem zgledu se bomo morali ravnati tudi mi.

Vendar ne gre, da imajo od vseh velikih rudarskih zakladov Jugoslavije vse mogoče tuje družbe naravnost velikanske dobičke, le mi pa nimamo od tega bogastva nič. Za nameček pa dajemo tem tujim družbam k vsem njihovim visokim dividendam še posebne ugodnosti, da se njih dobiček še prav znatno povišuje. To že ni več liberalnost do tujcev, temveč gladko zapravljanje narodnega premoženja. Menda je več ko dovolj, če pustimo tujim družbam 10%, pa magari celo 15% čistega dobička, to pa je le malo preveč, če pustimo, da imajo tudi 100% čistega dobička. Saj v svoji zemlji takega dobička nikdar ne bi dosegli.

Revizija vseh ugodnosti, ki jih uživajo tuje družbe pri nas, je torej prva in neobhodno potrebna naloga.

Tej reviziji pa mora takoj slediti tudi revizija davčnih obveznosti tujih družb. Vendar ne gre, da plača tuja družba, ki dela le pri nas, v Jugoslaviji manj davkov, kakor pa v Angliji, kjer je sedež družbe. Upoštevati je vendar treba, da morajo naša domača podjetja plačati tem več davkov, čim manj jih plačajo tuja podjetja. Vendar ne bomo zaradi tujih podjetij obdačevali v večji meri domačih!

Revidirati pa je treba tudi vse pogodbe tujih družb z njih nameščenci in delavci. Ne gre, da bi naši delavci bili skoraj na stopnji kolonijev delavcev, ki morajo delati za vsak denar. Prav tako

pa ne gre, da bi bila za naše ljudi dostopna le slabše plačana mesta. Tuji kapital se mora zadovoljiti s tem, da pri nas doseže dobro rentabilnost, ne pa da k nam še dovaja tujih delovnih moči, da so naši ljudje zaradi njih ob zasluzek.

V zvezi s tem pa je treba rešiti še eno vprašanje, ki je tudi vedno bolj pereče. Le pre pogosto se širi tuji kapital pri nas s tem, da korumpira naše ljudi in da si na podlagi provizij, ki jih plačuje, ustvari čisto izjemen polo-

žaj, da se njega ne tičejo nobeni naši zakonski predpisi. Na podlagi teh s provizijami ustvarjenih zvez more tuji kapital kljubovati tudi običajnemu nastopu naših gospodarskih stanov, more kljubovati tudi volji vsega prebivalstva, ker preprečijo njegovi zaščitniki vsako akcijo, ki je naperjena proti njemu. Korupcija se ni pri nas nikjer tako zelo razvila kakor v zvezi s tujim kapitalom. Zato je nadzorstvo nad tujim kapitalom ena prvih potreb.

Nikakor nočemo, da bi se pokazala proti tujemu kapitalu, ki ga potrebujemo, kakršna koli sovražnost ali animoznost. Tudi pošten zaslužek in v primerni višini naj bo tujemu kapitalu zagotovljen. Toda delovanje tujega kapitala je treba spraviti v prave meje, in če ni treba, da bi bil zapostavljen pred domačim, pa je še manj dopustno, da je favoriziran na škodo domačega. A to se danes dogaja in zato je vprašanje kontrole nad tujim kapitalom vedno bolj nujno in pereče.

je. Enako pa bi bila potrebna podobna organizacija tudi v Nemčiji, obe organizaciji pa bi delovali skupno in složno. Na tej zamisli je bila ustanovljena tudi družba »Technische Union« v Zagrebu.

Kakor pa je bila zamisel nove družbe pravilna, tako je bila njena izvedba slaba in napačna. Namesto da bi se Nemci obrnili na naše znane gospodarske ljudi, da bi pred ustanovitvijo družbe vprašali za svet tudi naše gospodarske organizacije in gospodarske liste, so zaupali vse nekemu Milanu Daničiču, ki ga v naši gospodarski javnosti sploh nihče poznal ni. Končno pa je še prišlo na dan, da je pravo ime Milana Daniča Alfred Diamantstein, da je bil dve leti zaprt kot agent Bele Kuna. Cisto po nepotrebnem si je tretji rajh nakopal blamažo, da si je izbral za svojega zaupnika v Jugoslaviji žida in bivšega komunisto. Posledica tega odkritja je bila, da je ves upravni odbor Tehnične unije odstopil in da se danes ne ve, če bo ta družba sploh še delovala ali ne.

Toda podobna družba je potrebna in tako v našem ko v nemškem interesu je, da se ustanovi organizacija, ki bo pospeševala trgovinske odnose med Nemčijo in Jugoslavijo. Toda takšno organizacijo naj ustanove v Jugoslaviji pravi zastopniki našega gospodarstva, naši jugoslovanski gospodarski ljudje, pa tudi ne bo nobene nepotrebne afere.

To je nauk afere Diamantstein in ta nauk naj ne bo zaman!

Za rešitev kreditnih zadrug

Kreditne zadruge bodo izvzete iz določb uredbe o likvidaciji kmetijskih dolgov.

Kakor poroča »Politika«, pripravila vlada amandman, s katerim se bodo kreditne zadruge izvzele iz določb uredbe o likvidaciji kmetijskih dolgov. Zaradi teh določb so namreč prišle kreditne zadruge v izjemno težaven položaj. Ker so znašali kmetijski dolgov večinoma manj ko 25.000 din, so izgubile kreditne zadruge polovico, oz. četrtino svojih terjatev. Poleg tega pa so izgubile tudi svojo klijentelo, ker je vse dolžnike prevzela Priv. agrarna banka. Zadruge bi morale zato po vrsti likvidirati. Še vedno pa je kreditno združništvo podlaga vsega združništva in slovenskim združnim centrom se je sedaj posrečilo prepričati vladne kroge, da je treba kreditno združništvo izločiti iz uredbe o likvidaciji kmetijskih dolgov. To se bo sedaj tudi zgodilo. Vprašanje pa je, če ne bi bilo najbolje, da bi se sploh vsa kmečka zaščita polagoma popolnoma likvidirala.

Naša statistika se z angleško ne ujema

Po uradnih angleških podatkih je uvozila Anglija iz Jugoslavije blaga za 1,9 milijona funtov, proti 1,2 milijona v l. 1935. Izvozila pa je v Jugoslavijo blaga za 0,9 milijona funtov (l. 1935. prav toliko), da je bila Anglija proti nam pasivna za 1 milijon funtov (za 238 milijonov din).

Po naši statistiki pa smo bili lani proti Angliji aktivni le za 84 milijonov din, dočim smo bili leta 1935. celo pasivni za 161 milijonov dinarjev.

Katera statistika je torej pravilna?

Prvi skromni začetki zboljšanja Padanje obratov se je v 4. četrtletju 1936 ustavilo

Prvič od izbruha gospodarske krize izkazuje statistika ljubljanske Zbornice za TOI o gibanju obratov na njenem ozemlju nekoliko ugodnejšo sliko. Število odjavljenih obratov ne presega več v tako obupno visoki meri število prijavljenih, temveč je bilo celo prijavljenih obratov več ko pa odjavljenih. Toda napačno bi bilo iz tega prvega ugodnega znaka že sklepati o zboljšanju položaja, ker v vsem l. 1936. odjave še daleko prekašajo prijave, kakor bo pozneje iz celotnih števk jasno razvidno.

Končno pa se tudi ne sme pozabiti, da se je stalno padanje obratov od l. 1932. dalje končno moralo tudi enkrat ustaviti, saj je to stalno padanje obratov že tako razredčilo vrste obratnikov in trgovcev, da je enkrat vendar moralo priti do zboljšanja. Vsa stvar pa je sedaj v tem, kako doseženo zboljšanje ohraniti, da ne bomo že to leto zopet morali govoriti o ponovnem padanju števila obratov.

Da pa se zboljšanje ohrani, je samo eno sredstvo: da se že enkrat upoštevajo predlogi in zahteve naših gospodarskih organizacij, da se že enkrat začne voditi gospodarska politika, kakršno naše gospodarstvo potrebuje. Treba je olajšati davčno breme, treba je napraviti konec vsem neenakostim, odpraviti treba privilegije nabavljajnih zadrug in konzumov ter industrijskih prodajal ter zatreči že enkrat vse nelegalno krošnjaštvo! In treba je nadalje stopiti na prste kartelom, uvesti strogo nadzorstvo nad vsemi tujimi družbami, zlasti pa onemogočiti tuje veleblagovnice. Ne nazadnje pa je treba pomagati tudi našim denarnim zavodom, da bodo mogli normalno obratovati, ker njih funkcije na gospodarskem polju državni denarni zavodi nikdar ne morejo nadomestiti. Uvesti pa je treba tudi red v naši upravi, ki se mora tudi red v naši upravi, ki se mora debirokratizirati in decentralizirati, da bo v živem kontaktu z ljudstvom in z gospodarskim življenjem, ne pa obojemu čisto odtujena in zato le v oviro našemu gospodarskemu razvoju. Ena ko druga teh zahtev je nujna in neodložljiva in nobenega resničnega zboljšanja ne bo, če se ne bodo vse te zahteve izvedle.

Sedaj, ko je v nekaterih delih naše države nastalo resnično zboljšanje, je tudi dana možnost, da se začne te zahteve izvajati. Naj še ne porabi večji narodni dohodek le za povečanje fiskalnih dohod-

kov, temveč tudi v olajšanje davčnega bremena, ker potem bo šele zboljšanje gospodarskega stanja dajalo res dobre obresti.

Ko pa registriramo to prvo zboljšanje v stanju trgovine in obrta v Sloveniji, pa moramo tudi ugotoviti, da se to zboljšanje ne more niti izdaleka primerjati z zboljšanjem v drugih pokrajinah. Če je mogel finančni minister v svojem ekspezoju navesti, da je bilo lani odprtih novih trgovin v Beogradu 1732, v Osijeku 253, v Splitu 149, v Petrogradu 257, itd., moramo mi konstatirati, da je kljub rahlemu zboljšanju v 4. četrtletju 1936.

padlo število trgovin v l. 1936. v Sloveniji za 383, število obrtov pa za 502.

Slovenija se torej še ne more pohvaliti z zboljšanjem, Slovenija je še nadalje deficitna. Zato pa je tudi Slovenija danes bolj ko katera koli druga pokrajina potrebna državne pomoči, ne pa, da mora ona prispevati še za druge pokrajine. Ne sme ta napačna finančna politika uničiti še zadnjih ostankov nekdanjega slovenskega blagostanja.

Celotno sliko o gibanju obratov v l. 1936. nam kažejo naslednje številke.

Obratov je bilo

Trgovina:	prijav-	odjav-	
četrtletje	ljenih	ljenih	
I.	209	528	- 325
II.	183	283	- 100
III.	169	142	+ 27
IV.	212	197	+ 15
skupno	767	1150	- 383

Obratov je bilo

Trgovina:	prijave	odjave	
četrtletje			
1932	1069	1521	- 452
1933	777	2107	- 1330
1934	670	2043	- 1373
1935	640	1616	- 976
1936	767	1150	- 383
skupno	3923	8437	- 4514

Od leta 1932. dalje je torej število trgovin in obrtov v Sloveniji nazadovalo za nič manj ko 8453 ali okroglo za 8500 obratov. Za majhno Slovenijo, ki je vrhu vsega agrarno pasivna pokrajina, pač katastrofalna številka.

Kajti predvsem je treba omeniti, da »Tehnička unija« še ni začela delovati in da tudi nihče ni bil oškodovan. Če se kljub temu

prijav- odjav-
ljenih ljenih

Obrt:	prijav-	odjav-	
četrtletje	ljenih	ljenih	
I.	251	478	- 227
II.	232	365	- 133
III.	103	246	- 143
IV.	320	325	+ 1
skupno	912	1414	- 502

Gostinski obrati:	prijave	odjave	
I.	67	76	- 9
II.	58	69	- 11
III.	85	43	+ 22
IV.	59	46	+ 13
skupno	249	234	+ 15

Industrija:
Vse leto je bilo 6 obratov več prijavljenih ko odjavljenih.

Če pa pogledamo nazaj na gibanje obratov od l. 1932. dalje, potem dobimo naslednjo sliko:

Trgovina:	prijave	odjave	
1932	1069	1521	- 452
1933	777	2107	- 1330
1934	670	2043	- 1373
1935	640	1616	- 976
1936	767	1150	- 383
skupno	3923	8437	- 4514

Obrt:	prijave	odjave	
1932	2007	2017	- 10
1933	927	2263	- 1336
1934	992	2361	- 1369
1935	835	1557	- 722
1936	912	1414	- 502
skupno	5673	9612	- 3939

Od leta 1932. dalje je torej število trgovin in obrtov v Sloveniji nazadovalo za nič manj ko 8453 ali okroglo za 8500 obratov. Za majhno Slovenijo, ki je vrhu vsega agrarno pasivna pokrajina, pač katastrofalna številka.

Afera Diamantsteina

Na senzacionalen način poroča beograjsko časopisje, zlasti pa »Politika« že nekaj dni o aferi zagrebške »Tehnične unije«, kakor da bi šlo tu za afero, ki bi se mogla primerjati z našimi največjimi aferami, kakor našičko, židom Regenstreifom, gradnjo železnice po tujih družbah, raznimi tihotapskimi aferami, invalidsko afero itd. V resnici pa je stvar precej drugačna in iz vse afere »Tehnične unije« je ostala le afera žida Diamantsteina, ki se je pri nas lepo prekrstil v Milana Daniča.

Kajti predvsem je treba omeniti, da »Tehnička unija« še ni začela delovati in da tudi nihče ni bil oškodovan. Če se kljub temu

o tej aferi piše tako na široko, mora človek nehoti dobiti vtis, da niso ustvarili afero stvarni razlogi, temveč čisto posebne špekulacije, ki tudi niso brez zveze z zavistjo konkurence. Ni pa niti izključeno, da se je hotelo pokazati, da nima afer le Beograd, temveč so te tudi v drugih krajih.

Afera sama je danes že prav za prav likvidirana in zato ne bi bilo treba o njej še pisati. Toda afera je dala tudi dober nauk, ki zasluzi, da se poudari.

Poglobitev naših trgovinskih odnosov z Nemčijo je na vsak način zahtevala ustanovitev posebne organizacije v Jugoslaviji, ki bi pospeševala te trgovinske odnose.

